

Załącznik do zarządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca
1967 r. (poz. 227).

STATUT OCHOTNICZEJ REZERWY MILICJI OBYWATELSKIEJ

§ 1. 1. Jednostki ORMO tworzone według miejsca pracy ich członków (jednostki zakładowe) obejmują swoim działaniem teren zakładu pracy i przylegającą okolicę. Jednostki te mogą obejmować swoim działaniem również inne określone miejsca.

2. Jednostki tworzone według miejsca zamieszkania ich członków (jednostki terenowe) obejmują swoim działaniem miasto, dzielnicę, osiedle, gromadę lub wieś.

3. Stosownie do potrzeb mogą być tworzone specjalistyczne jednostki ORMO, jak np. jednostki do spraw ruchu drogowego, ochrony bezpieczeństwa i porządku na wodach, na kolejach, do spraw dzieci zaniedbanych.

§ 2. 1. Na czele jednostki ORMO stoi komendant.

2. Komendant jednostki i jego zastępca wybierani są na okres 3 lat w głosowaniu jawnym, na zebraniu członków jednostki. Wyboru dokonuje się zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej $\frac{1}{2}$ ogólnej liczby członków. W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego zebrania.

3. Wybór komendanta i jego zastępcy wymaga zatwierdzenia przez właściwy społeczny komitet ORMO.

§ 3. 1. Komendant jednostki ORMO kieruje bezpośrednio całokształtem działalności jednostki i obowiązany jest składać okresowe sprawozdania społecznemu komitetowi ORMO.

2. Komendant działający na terenie wsi jest ponadto obowiązany współdziałać z sołtysem.

§ 4. Jeżeli komendant jednostki ORMO albo jego zastępca nie wykonuje swoich obowiązków lub wykonuje je niewłaściwie, właściwy terenowo społeczny komitet ORMO może zarządzić przeprowadzenie nowych wyborów.

§ 5. 1. Obywatel pragnący zostać członkiem ORMO powinien złożyć podanie o przyjęcie, życiorys oraz opinię polecającą, wystawioną przez organizację polityczną, społeczną albo zawodową lub przez dwóch członków ORMO albo innych godnych zaufania obywateli.

2. Sprawa przyjęcia do ORMO powinna być omówiona i zadecydowana na zebraniu jednostki, do której kandydat ma być przyjęty. Głosowanie odbywa się w sposób jawny. Uchwała o przyjęciu zapada zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej $\frac{1}{2}$ ogólnej liczby członków jednostki i podlega zatwierdzeniu przez właściwy terenowo społeczny komitet ORMO.

3. Jeżeli jednostka ORMO liczy mniej niż 3 członków, uchwałę o przyjęciu nowego członka podejmuje społeczny komitet ORMO.

4. Akta osobowe członków ORMO przechowują właściwe terenowo jednostki Milicji Obywatelskiej.

§ 6. 1. Osoba przyjęta na członka ORMO składa ustnie na zebraniu jednostki przyrzeczenie następującej treści:

„Ja (imię i nazwisko) przyrzekam uroczyście wiernie służyć Ojczyźnie w realizacji zadań, dla których powołana została Ochotnicza Rezerwa Milicji Obywatelskiej, a w szczególności:

— w miejscu pracy i zamieszkania oddziaływać wychowawczo na otoczenie i umacniać dyscyplinę społeczną,

— interweniować w razie ujawnienia przestępstwa lub wykroczenia, jak też w razie bezpośredniej groźby naruszenia porządku publicznego,

— udzielać obywatelom niezbędnej pomocy w razie katastrof i klęsk żywiołowych,

— przestrzegać dyscypliny organizacyjnej i sumiennie wykonywać polecenia przełożonych,

— w postępowaniu kierować się zasadami uczciwości i praworządności oraz strzec godności członka ORMO i dobrego imienia tej organizacji”.

2. Po odczytaniu przyrzeczenie powinno być podpisane przez składającego je i przez prowadzącego zebranie.

§ 7. Członek ORMO otrzymuje legitymację organizacyjną oraz ma prawo noszenia ubioru organizacyjnego i oznaki organizacyjnej w czasie wykonywania swych obowiązków.

§ 8. 1. Społeczne komitety ORMO, w zależności od potrzeb, zwołują zebrania członków ORMO w celu omówienia ich działalności i bieżących spraw.

2. Członkom ORMO przysługuje prawo wypowiadania się na zebraniach w sprawach działalności ORMO oraz zgłaszania uwag i wniosków dotyczących w szczególności:

- 1) pracy i postępowania każdego członka organizacji,
- 2) podniesienia stanu porządku publicznego oraz likwidacji szkodnictwa i marnotrawstwa mienia społecznego.

3. Członkowie ORMO powinni inicjować omawianie na zebraniach załóg w zakładach pracy wypadków naruszenia obowiązujących przepisów porządkowych.

§ 9. 1. Członek ORMO, który działa w organizacji co najmniej 10 lat i ukończył 60 rok życia, staje się honorowym członkiem organizacji.

2. Członkiem honorowym ORMO może zostać również długoletni działacz ORMO, który z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie wykonywać bezpośrednio zadań organizacyjnych, a także inna osoba, która szczególnie zasłużyła się w rozwoju ORMO.

3. W obu wypadkach uznanie za honorowego członka ORMO następuje w trybie uchwały właściwego społecznego komitetu ORMO.

§ 10. Decyzję o wyróżnieniu członka ORMO podejmuje właściwy społeczny komitet ORMO na wniosek komendanta jednostki ORMO.

§ 11. 1. Decyzja o wymierzeniu członkowi ORMO kary za naruszenie dyscypliny organizacyjnej powinna być podjęta w trybie uchwały właściwej jednostki — po wysłuchaniu zainteresowanego członka.

2. Uchwała zapada w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej $\frac{1}{2}$ ogólnej liczby członków jednostki.

3. Uchwała podlega zatwierdzeniu przez społeczny komitet ORMO.

228

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie wykazu miejscowości uznanych za uzdrowiska.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz miejscowości uznanych z dniem 1 stycznia 1967 r. za uzdrowiska w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1967 r. (poz. 228).

WYKAZ MIEJSCOWOŚCI UZNANYCH Z DNIEM 1 STYCZNIA 1967 R. ZA UZDROWISKA

Województwo bydgoskie:

Ciechocinek,
Inowrocław,
Wieniec-Zdrój.

Województwo katowickie:

Goczałkowice-Zdrój,
Jastrzębie-Zdrój,
Ustroń.

Województwo kieleckie:

Busko-Zdrój,
Solec.

Województwo koszalińskie:

Kołobrzeg,
Połczyn-Zdrój.

Województwo krakowskie:

Krynica,
Muszyna,
Piwniczna,
Rabka,
Swoszowice,
Szczawnica,
Żegiestów.

Województwo lubelskie:

Nalęczów.

Województwo rzeszowskie:

Horyniec,
Iwonicz-Zdrój,
Rymanów-Zdrój,
Wapienne,
Wysowa.

Województwo warszawskie:

Skolimów-Konstancin.

Województwo wrocławskie:

Cieplice Śląskie-Zdrój,
Czerniawa,
Długopole-Zdrój,
Duszniki-Zdrój,
Jedlina-Zdrój,
Kudowa-Zdrój,
Lądek-Zdrój,
Polanica-Zdrój,
Szczawno-Zdrój,
Świeradów-Zdrój.

Województwo szczecińskie:

Kamień Pomorski,
Swinoujście.

229

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 5 lipca 1967 r.

w sprawie upoważnienia przedsiębiorstw transportowych handlu wewnętrznego do legalizacji drogomierzy i szybkościomierzy pojazdów.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się przedsiębiorstwa transportowe handlu wewnętrznego, wymienione w załączniku do zarządzenia, do legalizacji:

- drogomierzy pojazdów,
- użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów (z wyjątkiem motocykli),

wymienionych pod lp. 11 i 26 lit. a) wykazu narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 5 października 1966 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (Monitor Polski z 1966 r. Nr 58, poz. 282 i z 1967 r. Nr 28, poz. 133).

§ 2. Upoważnienie przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, dotyczy legalizacji drogomierzy oraz użytkowych wska-

zujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów, wytwarzanych, naprawianych i instalowanych w pojazdach przez te przedsiębiorstwa.

§ 3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, dokonywać będą legalizacji przyrządów pomiarowych w zakresie wynikającym z upoważnienia w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) i wydanymi na jej podstawie przepisami.

§ 4. Nadzór i kontrolę nad czynnościami legalizacyjnymi przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, sprawuje Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 5. Od decyzji przedsiębiorstw, o których mowa w § 1, w sprawach związanych z legalizacją przyrządów pomiarowych przysługuje odwołanie do Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: **Z. Ostrowski**